

FAMILIE VAN...

'Als Yoëll bij GRC had gevoetbald waren we net zo betrokken geweest'

In de rubriek 'De familie van...' interviewt Kimm Jeltema de familie van onze noordelijke topsporters. Wat is hun rol achter de schermen? Welke rol speelt de sport in hun dagelijkse leven? Deze week Geert en Elly van Nieff, de ouders van Yoëll van Nieff. Begin vorige maand maakte Yoëll zijn debuut in het eerste elftal van FC Groningen.

Door Kimm Jeltema

"Je zou denken dat het debuut van Yoëll voor ons het allermooiste moment uit zijn carrière was, maar eigenlijk vond ik de allereerste keer dat hij in het shirt van FC Groningen mocht voetballen nog veel specialer." Aan het woord is Elly van Nieff, de moeder van FC Groningen verdediger Yoëll van Nieff. "Natuurlijk zijn wij supertrots op het feit dat Yoëll zijn debuut heeft gemaakt, maar ik zie nog voor me hoe hij als klein mannetje voor het eerst bij de voetbalschool van FC Groningen zat. Hoe hij samen met de rest van de jongens richting het veld liep. Ik werd daar toen echt emotioneel van."

De velden van Corpus den Hoorn, waar de jeugd van FC Groningen voetbalt, zijn al jarenlang bekend terrein voor de familie Van Nieff. "Ik ben inmiddels zo'n 40 jaar betrokken bij GRC", vertelt vader Geert. "Onze oudste zoon Gerald voetbalt ook - hij is keeper - en Elly heeft ook van alles voor de club gedaan. Toen de jongens opgroeiden en we meer ruimte nodig hadden zijn we heel bewust in deze buurt, onder de rook van sportpark Corpus den Hoorn, gaan wonen."

"Beide zoons moesten van ons eerst hun zwemdiploma halen voordat ze op voetbal mochten. Yoëll ging er echt tegen zwemmen. Hij moest en zou op voetballen. Toen het eenmaal zover was zaten we net aan het begin van de zomerstop. Moest 'ie nog langer wachten! Hij was nog maar een jaar of vier en snapte daar dus helemaal niets van!", vult Elly haar man lachend aan.

De thuishaven van de familie van Nieff straalt gezelligheid en warmte uit, het is een stabiele basis. Geert vertelt: "Ons leven draait om het voetballen. We hebben met allebei de jongens mooie dingen meegemaakt. Gerald debuteerde bijvoorbeeld al op 15-jarige leeftijd in het eerste van GRC. En Yoëll won al twee keer het Eurovoetbaltoernooi en zat bij Oranje onder 17 en onder 18. We zijn vooral trots op het moment dat een van de jongens op hun eigen niveau iets behalen waar ze voor hebben gewerkt. En dan maakt het niet zoveel uit of dat bij FC Groningen, het Nederlands elftal of bij GRC is. Of mensen ons anders behandelen nu Yoëll bekender word?" Geert kijkt zijn vrouw aan. "Nee toch? Daar merken we weinig van." Elly knikt. "Maar we zijn ook niet het type mensen dat alleen maar over onze kinderen praat. We hebben, ondanks dat we er natuurlijk altijd zijn voor de Gerald en Yoëll, ook ons eigen leven. We werken allebei buitenshuis. Omdat er elke dag wel iemand moest trainen, heb ik wel altijd op mijn werk aangegeven dat ik er voor de jongens moest zijn op het moment dat dat nodig was. Gelukkig is dat nooit een probleem geweest. Ik kan me nu haast niet meer voorstellen hoe we dat allemaal combineerden toen ze kleiner waren, maar het ging eigenlijk altijd heel soepel. We hebben nooit het gevoel gehad dat de

carrière van Yoëll grote invloed heeft gehad op ons gezinsleven. Als hij bij GRC had gevoetbald waren we net zo betrokken geweest."

"Vorig jaar zomer kon Yoëll de overstap maken naar de beloften van PSV. Die periode was erg spannend. We hebben er thuis veel met elkaar over gesproken. Als ouders heb je voornamelijk een ondersteunende rol langs de zijlijn. We staan achter de keuzes die Yoëll maakt, hij moet zich er goed bij voelen. Dat is niet altijd makkelijk hoor. Er zijn wel eens periodes geweest dat hij veel op de bank zat, of dat hij teleurstellingen te verwerken kreeg en dan gaat je dat toch aan het hart. Maar zolang hij er plezier in heeft, hebben

▲ Geert en Elly van Nieff met hun zoons Gerald en Yoëll (in de spijkerblouse) in de deuropening

wij dat ook. Yoëll heeft, ook bij tegenslagen, altijd gezegd: 'Ik weet waar ik het voor doe'. We zijn trots op de manier hoe hij er mee omgegaan is om te komen tot dit niveau en tot de persoon die hij nu is. Tijdens de voorbereiding van dit seizoen gingen we kijken naar een oefenwedstrijd. Terwijl we samen over het sportpark van VV Harkstede liepen zei ik tegen Geert: 'We worden nu niet meer gezien als de ouders van een speler. We zijn gewoon supporter'. In de jeugd gaat alle communicatie via de ouders. Dan sta je er dus heel dicht bij. En heb je bijvoorbeeld ook veel meer contact met andere ouders. Nu loopt alles alleen nog maar via Yoëll. En dat is goed, zo gaat dat. Zo hoort het ook."

”
We zijn niet het type mensen dat alleen maar over onze kinderen praat

► Yoëll van Nieff. Foto: Archief DvhN

